

[Undervisningsministeren.]

midler, selv om eleverne har været ude af skolen et år, og dertil må jeg svare, at det er muligt, at et barn kan gå ud efter 7. skoleår og så være ude i erhvervslivet eller være hjemme et års tid og derefter melde sig til en efterskole; kommunen har stadig forpligtelse til at betale, men det må naturligvis understreges, at der kun kan blive tale om ét års mellemrum. Man må med andre ord holde sig inden for rammen af det 9. skoleår.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen kom ind på spørgsmålet om småbørnslærerinder. Det er muligt, vi kommer ind på det ved behandlingen af det næste lovforslag, der er på dagsordenen, men jeg vil gerne sige, at spørgsmålet om småbørnslærerinders uddannelse jo egentlig ikke er til debat, og der har ikke været grundlag for, så vidt jeg kan se, i nogen af de udvalg, der har beskæftiget sig med skoleproblemer i den senere tid, at tage dette spørgsmål op. Skal småbørnslærerindeuddannelsen revideres, må det ske i forbindelse med en revision af seminarieloven; den indeholder jo reglerne for småbørnslærerindeuddannelsen. Men der er intet til hinder for, at der kan gøres forsøg inden for de rammer, som bemyndigelsesloven om uddannelse af lærere til folkeskolen, der forhåbentlig vedtages, giver.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen var inde på spørgsmålet om de private skoler og kommunernes forpligtelse til at betale for børnenes undervisning. Det har hidtil været sådan, at en kommune ikke kunne forpligtes til at betale for børnenes undervisning, selv om kommunen ikke havde sin egen realafdeling; selv om den ikke havde skoleforbund med en anden kommune, kunne den alligevel frigøre sig for forpligtelsen. Det kan ikke ske mere. Ordningen er nu ændret derhen, at kommunen i de tilfælde, hvor den ikke på anden måde sørger for, at børnene får en realuddannelse, skal betale for undervisningen i en privat realskole.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var inde på spørgsmålet om børnehavklasser — det navn har vi altså ikke ønsket at føre med ind i lovgivningen. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg tror, vi kommer til at gå lidt langsommere frem med dette spørgsmål, end det ærede medlem

ønsker. Der er mange grunde dertil. De ydre vanskeligheder, der gør sig gældende, må vi i høj grad have opmærksomheden henvendt på. Jeg tror ikke, det kan nytte at forcere udviklingen for stærkt frem. Det er rigtigt, at der må indhentes et rimeligt fond af erfaringer, hvorpå man kan bygge undervisningen i disse klasser op frem i tiden. Jeg er indstillet på, at man skal sørge for at gennemføre et så stort antal forsøg, at man også får et bredt erfaringsområde ud deraf; men jeg vil meget nødig på dette tidspunkt gå ind i en debat om, hvad der skal ske i løbet af det år, hvor børnene går i disse klasser. Det samme gælder med hensyn til, hvilken uddannelse lærerne skal have. Vi skal ikke binde os på et tidspunkt, da vi er ved at gå ind i forsøget. Jeg kan helt henholde mig til de bemærkninger, der er gjort derom i betænkningen.

Til det ærede medlem hr. O. Mathiasen vil jeg sige, at det ikke har været muligt at skaffe lærere på landet den ændring i deres lønmæssige forhold, som jeg mener de bør have.

Med hensyn til seminarieelevudsendelsen er vi gennem de foretagne undersøgelser kommet til det resultat, at der ikke indvindes så meget ved at gå over til helårsudsendelse, at vi mener, det opvejer de vanskeligheder, der er forbundet dermed.

Jeg skal ikke komme ind på det ærede medlems betragtninger om militærspørgsmålet; dem skal jeg helt lade ligge.

Vi har store vanskeligheder med byggeriet i øjeblikket, og disse vanskeligheder vil blive større. Jeg sagde under redegørelsen om lærermangelen, at det var nødvendigt at skaffe nye muligheder i forbindelse med seminariebyggeriet, og at man her måtte anvende ikke-traditionelle byggeformer. Men selv om der er disse mange vanskeligheder — og jeg kunne fortælle det ærede medlem om mange af de problemer, jeg møder — kan vi ikke af den grund lade være med at gennemføre de reformer, der er nødvendige. Hvis vi altid skal vente, til alle forudsætninger er i orden, vil vi let komme til at opleve stilstand.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Bækgaard, at jeg tror, det er nødvendigt, at vi interesserer os for spørgsmålet om seminariekollegier. Det var det, jeg søgte at gøre klart i min redegørelse i går.